

UUT'T OLDE VODDEN

As iej een keer deur Vodden goat
Dan ziej óveral langs de stroat
Huuze dee zich meugt loaten zeen!
Moor meer as zestug joor e
een

Waarn ze ok nog neet zo kwoad!

De mense veulden ut as een eer
Dat toe ok al iedre keer
Ze eur huuze gingen velappen
Deur ze wat op te knappen,
Moor noew bunt ter vlle meer!

Een hoop niejen bunt ter
ekommen,
Biej toern met hele drommen!
Iej vindt tsoms hoas te bont,
Ze riést zó moor uut de grond,
Te vólle um op te sommen!

Vodden is wel uitgebreid,
Ok verniejd, en zo gezeid
Krieg ik soms visiónen
Dat tat zo goeie wonen
Tut meer welvaart hef eleid!

Als de mense ok us wisten
Hoovólle van dee toeristen
Vröger ók al kwammen kieken,
Veral in de buutenwieken,
Gin paadjen dat ze misten!

Wie wet wel dat dee vremden dan
Toe ok soms fietsten man an man!
Zee bunt ter noew een betjen tegen
Daw hádde wègen hebt ekregen.
Door holt ze neet zo van.

In-der-tied wast ollemóle zand
An Voddens buutenkant.
In de zommer was tat neet zo gek
Zon zandweg, zoas ze dat zek
Dr was tan niks met an de hand!
Moor pròot mien neet van rëgen,
Dan wodden al dee wègen,
Ut was vake soms bangeluk
Hoas helemool ontoégangeluk
Door zat ie kompleet met velègen!
t Was éen en al dan modder!
Deur deepe spoorn en zodder
Hoè dat kon neet bommen
Mos iej door deur zeen te kommen!
Dat was oew een geklodder!
De klompje konnen ze door dan

Ok helemool neet an,
Door ging de modder bōven an in
Klompje hadden door gin zin
En doorn heelden ze tmeeste van!

De leerzen kwammen op t eerste
plan
Vake hadden ze bouwschoëne an,
Dat waarn van dee hoge kisjes.
Wiej heelen de veute graag frisjes,
En dreuge ast effen kan!
Toeristen dee zag iej dan neet,
Dee bespoorn zich wel dat leed!
Zee zaggen alléne de mooie kant
Zo, van ons Voddense land
Hadden van n winterweg gin
weet!

Wat wast tok veur een mellukboer
Toe in dee tied een toer!
Déé weg, dóór deur, kan dat?
Want as zien wagens vaste zat
Draaiden e zich zelf een loer!
t Péérd trok tan met vól gedraaf,
(De raajen zakten tut de naaf)
Dee wagen; wat een wille!
Iets wieter ston e weer stille.
Dan zei de boer: hee is braaf!

Soms kon tzelfs nog gebeuren
Dat een winkelier ging leurn,
Ze zetten top haren en snaren
Gingen met eur winkelwaren
Ok tán nog langs de deurn!

Deur dee slimme modderpoel
Brachen ze dan eur boel
Biej de mense door an huus,
Door was heel gin excuus,
Dee t neet dee was een troel!
As ik zo an Jan Wiejers denk,
Deur de modder van elke enk
Ging zn peerd een winkelkarre,
Het was soms meer as barre
En bedénen klanten op eur wenk!

Door wat toe ok Schiëven nog
Dee zō van alles vekoch.
Dee had, ik von dat een lust
In zn karre ok een fust
Dat was iets bezunders toch!
In dee tonne dan zat stroop,
Ik von tmoor een helen hoop!

Deur een krane leep ut ter uut,
Zo as vissen scheid de kuut,
Met een heel langzame loop!
As ter genog was in de pot
Ging de krane weer op slot.
Dan zag ik vol velangen
Dooran nog druppels hangen
Met zien vinger na e ze vot!

Dan lekten hee zien vinger af
Gewoon, of e door niks um gaf.
Wat had IK tat us graag edoan,
Moor ik kon zonder lekken gaan!
Ik von t hoas een betjen laf!

In dee dage was toor ok een man
Dee zo langs huuze kwam en dan
Graag met de mense proaten ging,
Wor ik wel us wat van opving,
Dee man wis ter alles van!

Moor hoowel e zien beste deed
Zien proaten ging toch neet
Zo as hee ut wel wol,
En zo ast feitelik zól!
Dat dee um vaste vedreet!
Biej zien winkel en gedoè
Heeld hee ok nog een koè,
Biej de mense dee m wel moggen
Wol e door wel us op pochen,
Dat kreeg iej gewoon toe!

Dee koè van mien, zei e een keer
Gif elke dag moor weer
Vieftien zz....., vieftien zz.....,
Hee wachten effen en ging wieter:
Vieftien zz....., vieftien zzz.....
Een gróte vieftien liter!
Zien adamsappel ging op en neer!

Hee had ut tóch nog goed ezeg,
En ut tóch duudluk uut eleg!
Al wol dat woord ter dan neet uut
Deur een iets ander geluud
Veurkwam hee toch nog pech!
Zo ist ok ai oew us vaste proat
En feitelik veur schut tan stoat
Dan kuj deur t iets anders te
zeggen
Soms alles nog weerleggen!
Das tan toch een pientere doad!